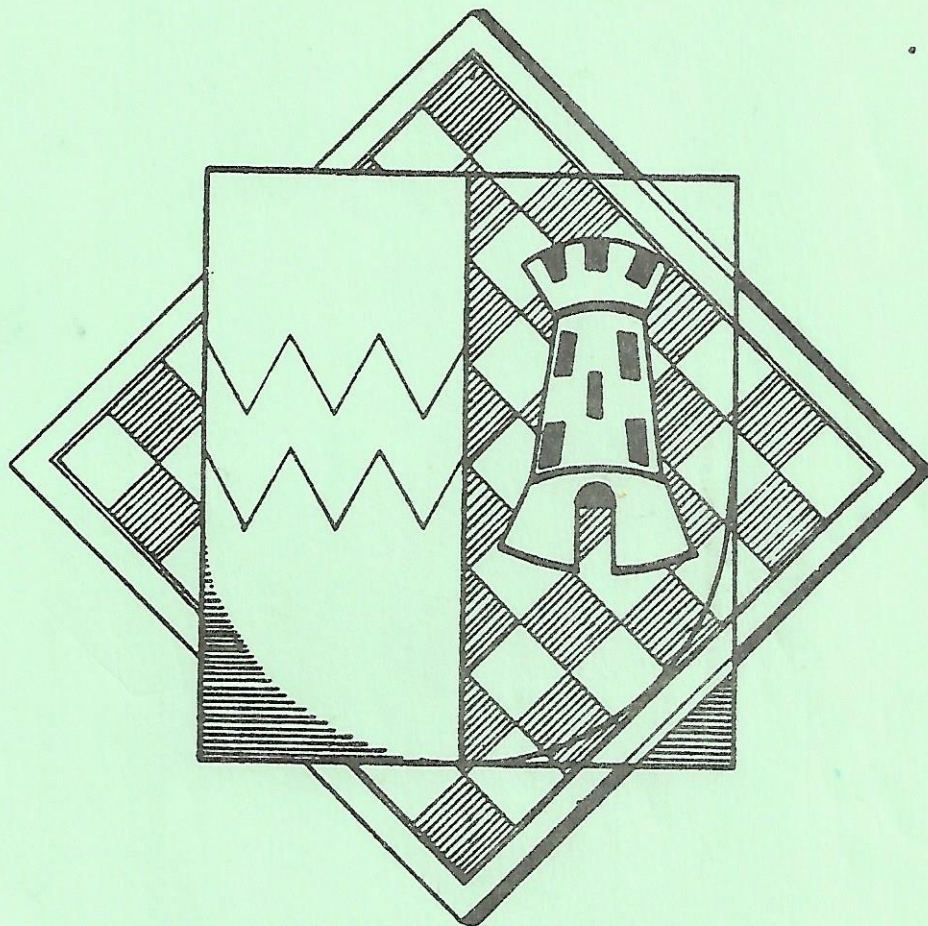

OVERSCHIE SCHAAKT

Afzender:
Schaakgenootschap Overschie
Postbus 10207
3004 AE Rotterdam

Degeling M
Joliotplaats 388
3069 TL Rotterdam

OVERSCHIE SCHAAKT

Clubblad van het Schaakgenootschap OVERSCHIE. - Opgericht 23 JAN 1936
Hoofdredacteur: P.H.F. Bor, Oudedijkse Schiekade 10, 3043 LC Rotterdam
Telefoon 010 - 466 63 84

Verenigingsadres : Postbus 10207, 3004 AE ROTTERDAM
Verenigingsavond : Elke vrijdag van 20.00 tot 24.00 uur
Verenigingslokaal: Naam? Rodenburgstraat 59,
3043 TT Rotterdam Tel.: 010 - 415 61 89
Postgirorekening : 69 33 89 t.n.v. Penm. S.G. Overschie te Rotterdam
Bankrekening : 25.46.81.018 t.n.v. Schaakgenootschap Overschie
Contributie : senioren f 120,00 per jaar;
juniores f 60,00 per jaar.

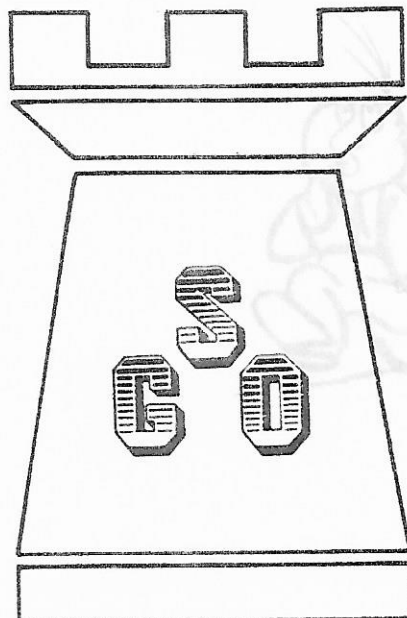

BESTUUR

--TELEFOON--

Voorzitter	: D.P. Liefhebber, Schielaan 25 3043 HA Rotterdam	010-4155747
Secretaris	: A.A.M. de Greeve, Pieter Postlaan 77 3042 CJ Rotterdam	010-4372782
Penningmeester	: M. Degeling, Joliotplaats 388 3069 TL Rotterdam	010-4218290
Wedstrijdleader	: C.W. Feelders, Samuel Mullerstraat 15 A 3023 SL Rotterdam	010-4780687
Jeugdleider (wnd.)	: R. Verbeek, Van Adrichemweg 539 3042 RW Rotterdam	010-4158628
Com. van Materiaal	: J.L. Doornheim, Beeningerstraat 8 C 3042 TH Rotterdam	010-4155379

Beste Lezers,

Even voor het vorige clubblad verscheen stond ik met één van onze leden, ik meen Jan Ooms, te praten in de keuken van ons clublokaal. Op een gegeven moment zei hij tegen mij: "Jij blijft zeker voorlopig nog wel thuis wonen", of iets in die geest. En in mijn onnozelheid antwoordde ik "ja".

Enkele dagen later kwam ik bij mijn vriendin op bezoek en zij stelde mij onverhoeds voor te gaan verhuizen naar het mooie Leiden. En in al mijn onnozelheid zei ik weer "ja".

U zult zeggen "nou en?" en dat is heel begrijpelijk. Echter is de consequentie van dit alles wel dat ik mijn functie als hoofdredacteur van dit blad neer zal moeten leggen.

Natuurlijk laat ik U niet in de steek met een vacature en vanaf nu zal het clubblad verschijnen onder een nieuwe hoofdredacteur (of -trice?), te weten: Silvia de Beer.

Ik hoop dat ik een tevreden lezerspubliek achterlaat en dattevens van nu af het clubblad nog dikker zal worden als voorheen. En veel leesplezier met deze.

Peter Bor

HET CLUBBLAD.

Op een zaterdagmiddag stapte ik op de fiets en bracht een bezoek aan het schaakcafé 'Chesspoint'.

Aldaar gekomen bemerkte ik tot mijn grote schrik en verbijstering dat de deur op slot zat. Plotseling stond de verschrikkelijke Feelders achter me. De deur ging open en Cor trad binnen met de opmerking dat dit café niet voor slechte schakers bestemd is. Een raadselachtige opmerking ?

Na een paar kopjes koffie en een paar schaakpartijen kwam Frans, met een ietwat slaperig gezicht, de kroeg binnen zetten.

Is het wat laat geworden, Frans ?

Half zes, vandaar ook de puinhoop, mompelde hij wat verontschuldigend. Na wat wetenswaardigheden te hebben uitgewisseld, vroeg ik hem hoe zijn schaakclub ervoor staat. Trots drukte hij mij de 'Triomfator' (het clubblad van Charlois/Europoort) in handen.

En terecht, want hoewel Charlois een leegloop van leden kent, heeft het blad een omvang die 'Oliver Hardy' zou hebben doen verbleken.

Thuis gekomen bladerde ik het blad door.

Eén van de eerste stukjes die ik las had voor S.G.O. geschreven kunnen worden.

We hebben het overleefd !

De titel klinkt enigzins dramatisch. Inderdaad leek het even op een drama uit te lopen voor Charlois/Europoort. Nog tijdens de zomervakantie (wat lijkt dat alweer eeuwen geleden te zijn !) begon de ellende. We moesten de zaal uit.

Al enkele jaren pakken dreigende wolken zich boven ons samen, want van de zijde van de DGSW wil men niets liever dan een lege zaal.

Toen de zoveelste directeur aantrad dacht men met een nieuwe bezem de kantine schoon te vegen. De schaakclub moest eraan geloven. Goede raad was duur en een andere goede zaal nog duurder.

U ziet, een bekend verhaal, maar heftige protesten hebben ertoe geleid dat de datum nu naar 1 juli 1989 is verschoven.

En dan staat men definitief op straat !

Hans Brobbel, qua omvang zeker niet de mindere dan 'onze Hans' schreef het onderstaande verhaal.

DE HERSENEN VAN EEN SCHAKER

De hersenen van de mens blijven vooralsnog een mysterie. Al in de grijze oudheid werden er hersenoperaties uitgevoerd, het onderzoek is nimmer opgehouden. Nu, in de twintigste eeuw, houdt de medische wetenschap zich nog steeds intensief bezig met gluren in mensenhoofden waarvan het kapje is verwijderd. Nieuwsgierigheid kent geen grenzen en wie weet waar het goed voor is. Soms, wanneer ik mensen dubieuze beslissingen zie nemen, vraag ik mij af wat er loos is in het koppie. Waar zit de kortsluiting in de grijze massa. En boven alles leeft natuurlijk de vraag: Wat gaat er om in de hersenen van een schaker? Hoe zien die hersenen eruit? Zal er iets bijzonders aan te zien zijn? Groot was mijn vreugde toen ik ontdekte dat dit thema aangesneden werd in het boekenweekgeschenk van dit jaar: Een overtollig mens, geschreven door niemand minder dan J.M.A. Biesheuvel. In het gratis boekje staat het verhaal (waar gebeurd!) van de beroemde schaker K. Deze ging dood en een professor uit het stadje waarin dat gebeurde kreeg de geniale inval de hersenen van K. te onderzoeken, daartoe deed hij ze in een glazen pot met zuivere alcohol en zette die thuis in de kelder. Zeer geboeid volgde ik het ver-

haal. Want hoe zouden die hersenen eruit zien? Zou bij het in plakjes snijden van de kwabben een zwart-wit geblokte structuur herkenbaar zijn? Of zou er een speciaal knobbeltje ontwikkeld zijn dat een normaal mens niet heeft? Sommige mensen schijnen ergens een wiskunde knobbel te hebben. Ik weet niet hoe zo'n ding eruit ziet. Maar goed, door een tragies misverstand verwisselde de kokkin van de professor de hersenen van K met een pot schapenvet. En hoewel de professor en zijn gezin gesmuld hebben van de gebraden hersenen van K., blijft het mysterie onopgelost. Ik ben dan ook zeer teleurgesteld in de afloop van het verhaal. De nieuwsgierigheid blijft vooralsnog onbevredigd.

Mijn voorstel is nu dat Charlois/Europoort het voortouw neemt in het wetenschappelijk onderzoek naar de hersenen van schakers. Daartoe zoek ik een aantal vrijwilligers die gedurende een maand hun hersenen willen afstaan. Sommige zullen niet eens merken dat ze iets missen. Na een maand worden ze onbeschadigd terugbezorgd. Zijn de hersenen toch beschadigd dan regel ik wel een paar nieuwe (even Frankenstein bellen). Ik wil vooral de spelers van het eerste team oproepen om mee te werken, dan kunnen we misschien ontdekken wat er fout gegaan is in de eerste ronde van de KNSB-kompetitie. Bij voorbaat mijn hartelijke dank.

Hans Brobbel

Wat verder mijn verbazing schertste is dat een groot aantal mensen de pen ter hand hadden genomen om hun clubblad te verrijken. Je raakt dan ook treurig gestemd wanneer je de vorige `Overschie Schaakt'openslaat. Een schamel aantal inzenders. Hoewel gezegd moet worden dat een aantal van de regelmatige schrijvers ontbraken in dit

nummer.

Gevreesd moet worden dat 'Schaakminnend Overschie'lijdt aan het beruchte virus Analfabetisme !

Maar waarom dit sombere relaas? Het gerucht doet zich namelijk te ronde dat hoofdredacteur Peter Bor 'zijn pen in de wilgen wil gaan hangen' en 'zijn potlood aan Maarten dreigt te geven.'

Droevige tijding.

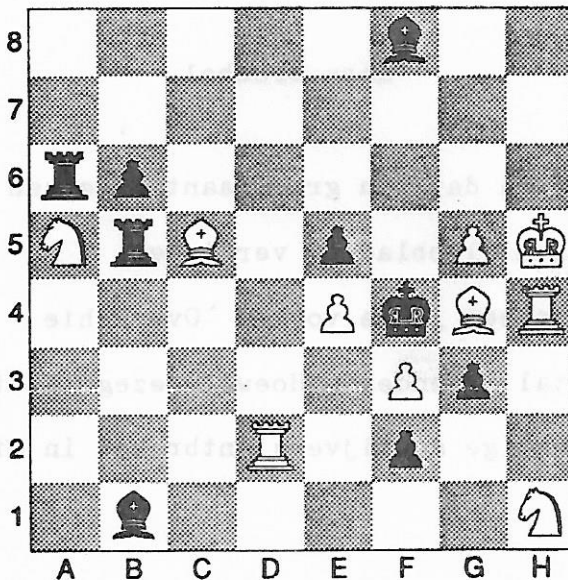
Maar, wanneer wij hem nu eens bedelven onder stapels copy voor het clubblad. Is hij dan niet gedoemd om te blijven?

R.V.

Een opgedragen probleem

Als blijk van hulde heeft de internationale meester voor schaakcomposities, Ing. Jac. Haring, een *Circe*-probleem opgedragen aan Prof. dr. H.J. van den Herik ter gelegenheid van diens oratie op 21 oktober 1988.

Een *Circe*-probleem is afkomstig uit de wereld van de fantasie-schaakproblemen. De *Circe* bevat de tot de verbeelding sprekende regel dat elk geslagen witte of zwarte stuk op zijn oorspronkelijke plaats (bij de aanvangsstelling van een partij) verrijst. Het slaan en de verrijzenis worden beschouwd als één zet.

Wit: Kh5 Td2 Th4 Lc5 Lg4
Pa5 Ph1 e4 f3 g5;

Zwart: Kf4 Ta6 Tb5 Lb1 Lf8
b6 e5 f2 g3;

Circe: Wit begint en geeft mat
in twee zetten.

EVEN IETS ANDERS

U zult nu denken "wat bedoelt hij met die titel". Nou, ik zal het U uitleggen. Een tijdje geleden kwam ik op het idee om een zaalvoetbalwedstrijd te organiseren en met wat hulp van andere clubleden kwam die dan ook tot stand.

Op 15 november gingen er dan ook zeven clubleden, te weten: Cor Feelders, Ronald Verbeek, Peter Bor, Walter en Herman Theunisse, Arnout van Kempen en Hans Doornheim(keeper) op weg naar de zaal. Onze tegenstander was een team van H.O.V. dat door Leo Vleut geregeld was. Een leuke wedstrijd volgde en na een hevige strijd werd de eindstand 12-11 voor H.O.V.. Onder de spelers heerst nu het idee dat dit soort evenementen wel voor herhaling vatbaar zullen zijn. Het plan is nu ook om begin 1989 een intern S.G.O. zaalvoetbaltoernooi te organiseren. Precieze datum en plaats zijn nog onbekend, even als de mogelijke kosten die natuurlijk van het aantal deelnemers afhangen.

Mocht U eventueel al interesse hebben, dan kunt U zich daarvoor al vast bij mij opgeven.

Hans Doornheim

Strijdkreet Overschie

Wie kent niet ons clublied?

(op melodie van een liedje van Nana Mouskuri)

Ooverschie zal zegenvieren,
siemeroni, siemerooniii,
Ooverschie zal zegenvieren,
in de olie, in de oolie-ie-ie-ie-ie-ie....

Op de trouwerij van Cor en Ylona bracht een grote Overschie-delegatie het clublied ten gehore. De familie reageerde niet: zongen niet mee, waren niet onder de indruk. Maar dát pikten we niet! Het was Ronald V. die het idee lanceerde niet de melodie maar de tekst het werk te laten doen. Uiteraard moest 'schaken' centraal staan en wel de agressieve en scherpe stijl die de Overschiespeler kenmerkt. Onder invloed ontstond de

Strijdkreet van Overschie

(stampend op de grond, de vuisten geheven)

uhhhh, en dan hakken we op f7,
we gaan er tegen aan.
Het kan me niet meer schelen,
die Houten gaan er aan.

De Dames van lichte zeden,
die zetten we ook in.
De Koning voorziet een eindspel
en ramt er stevig in.

De weerstand is gebroken,
het is ons weer gelukt.
De climax is gekomen,
de drank wordt aangerukt.

De jongeren van de familie (Cor's broertjes/neefjes?) reageerde met deskundige opmerkingen over 'mat', de familieoudsten waren onthutst. De strijdkreet werkte!

Tips:

- Te veel gebruik bederft de strijdkreet. Gebruik de kreet daarom alleen in noodgevallen, zoals in een verloren positie (met steun van omstanders) of bij een promotie/degradatie wedstrijd (teamleden staan onverwachts stampvoetend op).
- Breng de kreet met de nodige variatie. Verzin nieuwe coupletten, zing tussen de coupletten het clublied, etc.
- Pas de tekst aan de omstandigheden aan. Zo zal het zevende-/jeugdteam behoefte hebben aan een andere tekst dan nnet zesde.
- Ken de strijdkreet uit uw hoofd! Doe mee als op de eerste vrijdag na verschijning van dit clubblad de strijdkreet wordt geslaakt.

HEEFT U HET AL GEHOORD ?

Na zware geestelijke inspanningen achter het schaakbord werd het duo Liefhebber D en Degeling R, wegens vooralsnog duistere redenen, opgenomen in een inrichting voor psychisch ontwrichte mensen.

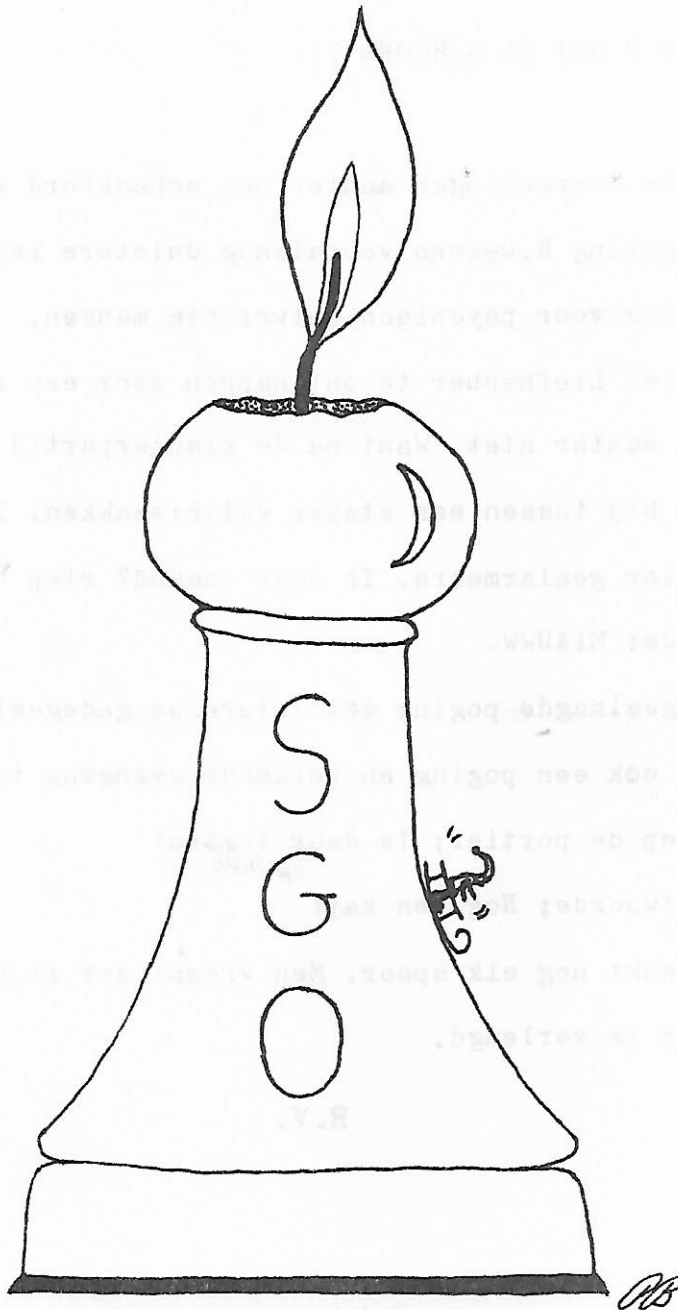
Al na korte tijd wist Liefhebber te ontsnappen door een bovenraam. Eenvoudig ging het echter niet. Want na de klauterpartij vanuit het bovenraam, belandde hij tussen een stapel vuilniszakken. Door dit gerucht werd de portier gealarmeerd. Is daar iemand? riep hij. Waarop Liefhebber antwoorde; MIAUWW.

Degeling had deze geslaagde poging met interesse gadeslagen. Vervolgens waagde hij ook een poging en belandde eveneens tussen het vuilnis. Ook nu riep de portier; Is daar iemand?

Waarop Degeling antwoorde; Nog een kat!

Van Degeling ontbreekt nog elk spoor. Men vreest dat zijn verblijf voor nog enige tijd is verlengd.

R.V.

Oplossing:

1. Kg6! dreigt 2. Lh5†.

De drie hoofdvarianten luiden:

1. ..., bxa5† (Pa5 verrijst op g1) 2. Le6†.
1. ..., bxc5† (Lc5 verrijst op c1) 2. Td6†.
1. ..., Lxe4† (e4 verrijst op e2) 2. Lf5†.

Het thema van deze drie varianten is: *cross-checks* na de thematische sleutelzet van Wit.

Als bijspel zij vermeld:

1. ..., Lxc5 (Lc5 verrijst op c1) 2. Td4†.
1. ..., Txc5 (Lc5 verrijst op c1) 2. Tc2†.

Stilte

Bij het scheren 's morgens lukt het mij niet altijd een glimlach in mijn spiegel te parkeren. Het is geen structureel probleem, maar de incidenten nemen hand over hand toe.

Vandaag begroet ik weer zo'n incident, waar ik als nachtmens altijd met mijn verkeerde been uit bed stap als het tijdstip te vroeg is.

Ik moet vandaag naar Utrecht. Ik ken die stad eigenlijk niet. Verder dan het traditionele schoolreisje naar de Dom, de muffige nostalgie van het C.S.B.-gebouw aan de Kromme Nieuwegracht en de driedelige-pak-sfeer van het Jaarbeurscomplex ben ik nooit gekomen. Zo heb ik nog nooit over de Pagodedreef kunnen slenteren en ik droom er nog steeds van met een zekere Leane een glas rode wijn te drinken op een zonnig Utrechts terras.

Op het ambtelijke menu van vandaag staat een ongetwijfeld walgelijke W.A.C.-training.

Ik kom erachter, dat ik aan de late kant ben. Ik demareer onmiddellijk met mijn gebruikelijke ochtendhandelingen.

Van mijn drie kopjes warme thee wordt kopje drie wegbezuinigd. Het gebruikelijke rokershoestje na het tanden poetsen laat ik deze keer niet aan mijn burens horen.

Mijn hond Stuf kijkt mij verwijtend aan door het al te vluchtig uitlaten. Bus 33 rijdt mij over de hobbelige straten van Overschie naar Rotterdam Centraal Station. De hal lijkt bijna uitgestorven. Zelfs de zakkenrollers zijn nog niet wakker.

Aan het loket stamel ik de woorden: "Eén retour Utrecht eerste klas". Ik moet u, o geliefde lezer, bekennen, dat ik tot die categorie ambtenaren behoor die door het structurele girorood-past-bij-mij vaak tweede klas reis om vervolgens de eerste te declareren. Ik reis vandaag eerste klas, omdat ik op station Rotterdam-Alexander mijn oude vriend Daan verwacht te begroeten. Ik verdenk hem ervan al jaren bij de Nederlandse spoorwegen een eerste viool te spelen.

Ik stap met een eersteklas glimlach in. Qua coupés zijn er drie keuzemogelijkheden, maar het hele leven is steeds kiezen.

In coupé 1 staart een middelbare blondine mij aan zoals honden een slagerij inkijken. Ze is niet meer zo slank als haar dochter, maar haar decolleté heeft een Lollobrigidaïr karakter. Ondanks de zichtbare uitstraling van coupé 1 besluit ik door te lopen: een vlaag van ouderdom, naar ik vrees.

In coupé 2 zitten vier keurige heren in zondagse pakken sombere blikken te werpen in rapporten of het Financieel Dagblad. In stilte houd ik al jaren van de humor van het bouwvaktype, dat met Ajax en Tros-kompas klooiend door het leven gaat. De notoir somberheid uitstralende heren vallen voor mij af: een vlaag van eerlijkheid, naar ik hoop.

Op coupé 3 is de Leegstandwet van toepassing. Ik ga zitten met de glimlach van een man die weet wat hij wil en altijd de goede keuze doet.

Ik besluit op dit gelukzalige moment een Camelkje op te steken, maar via de afwezigheid van asbakken eindigen mijn staalblauwe ogen bij het N.S.-blauw "Verboden te roken". De Camelvariant gaat niet door, waar ik al veel te lang gehinderd wordt door het met de paplepel ingegoten normbesef: een vlaag van cynisme, naar ik vrees. Op het station Rotterdam-Alexander staat Daan braaf te wachten. Hij kijkt niet bepaald vrolijk, maar hij is nog langer ambtenaar dan ik. Veel plezier heeft hij in het klaverjasspel, hoezeer het eigenlijk een spel is voor (weer) het bouwvaktype. Bij het introeven van een aas of het vangen van een tien zie ik zijn ogen tenminste altijd oplichten.

Als Daan mij ontdekt, demareert hij in mijn richting. Terwijl hij als eervolle zesde de trein binnenstapt, begroet ik hem opbeurend met de wegwiekende woorden "Goie morgen, ouwe sopper". "Het verbaast me, dat je deze vroege trein gehaald hebt", countert Daan.

Wij zoeken tesamen en in vereniging naar een plaats. De dame van coupé 1 kijkt gelukzalig om zich heen temidden van vijf inmiddels ingestapte Ommoordenaars.

Omdat Daan zich al jaren ophoudt in de wereld van Peter Stuyvesant gaan we zitten in coupé 2 waar nog twee lege plaatsen zijn.

We beginnen een geanimeerd gesprek. Op het parket is het ook niet alles, Ruud Gullit is toch wel een harde werker en het kabinet kon best wel eens vallen over de paspoort-affaire.

Juist op het moment dat ik overweeg de verdere toestand in de wereld te bespreken, gebeurt het:

"Kunt u nou geen ogenblik stil zijn; er wordt om gevraagd...", schreeuwt mijn buurman, zijn vinger trillend richtend op de linker bovenhoek van ons compartiment.

Ik ben door het onverwachte schreeuwen zichbaar getroffen. Mijn ogen volgen de vinger en bereiken de blauwe tekst "Stilte gevraagd, werkcoupé".

"Sorry hoor", hoor ik mezelf op verontschuldigende toon mompelen. Daan vertoont een duidelijke grimas.

De drie andere heren vertrekken geen spier, hoezeer ik ook vrees dat ze dol zijn op dit soort dramatische schetsen voor twee heren. De schreeuwende rechtsbuiten kijkt met een triomfantelijke knock-out-blik in z'n stukken.

Er is volmaakte stilte.

Stilte kan best mooi zijn, maar deze stilte is door z'n geforceerdheid wel erg stil. Terwijl dominee 124 voorbij gaat, betrap ik metzelf erop, dat ik stiekum mijn rechter-buurman zit te begluren.

Hij is 50 met stipnotering, stemt ongetwijfeld V.V.D. en z'n vrouw heeft nagelaten hem eens te zeggen een bril te nemen met niet van die geweldig grote glazen.

Op zijn stukken ontdek ik een stempel "Strikt vertrouwelijk". Ik verfoei m'n ontdekking, want ik ben walgelijk nieuwsgierig en gek op geheimen. Na het incident kan ik het niet meer maken om al te opvallend met de buurman mee te lezen.

Op dit terrein ben ik overigens een recidivist.

Eens in lijn 4 van de R.E.T., toen ik nagenoeg inwoonde bij mijn buurman om mee te lezen in zijn A.D., sprak de goede man de historische woorden: "Kan ik al omslaan?". Ik besloot een nieuwe vernedering aan mij voorbij te laten gaan. Stil zijn en rechtvooruit kijken naar good old Daan. Stilte en nog eens stilte.

in Utrecht was het uitstappen geblazen. We stapten met z'n vijven uit. Alleen de rechtsbuiten bleef zitten.

Als laatste uitstappend draaide ik me nog even om en fluisterde: "Prettige reis verder!".

De man keek niet op.

"Eigenwijs figuur", zal hij wel gedacht hebben.

D.P.L.

Schakende dammers bestraft

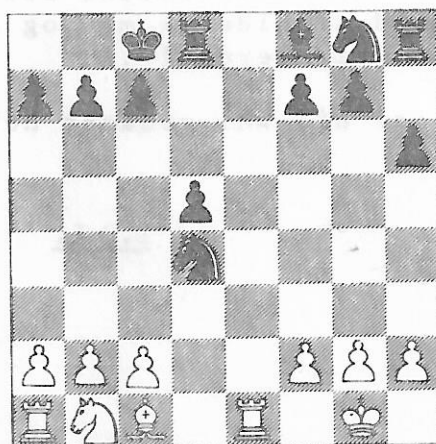
Twee clubbladen geleden berichtte onze speciale medewerker over dampartijen ten huize van de overschiese speler Ronald V., Ook Taco W. was hierbij aanwezig.

Het bestuur van het schaakgenootschap heeft nu besloten dat beide heren streng gestraft zullen worden. Taco W. zal een heel seizoen gedwongen aan bord 1 van het eerste moeten spelen. Ronald V. is op alternatieve wijze bestraft. Hij is tot nadere order jeugdleider gemaakt. Beide heren hebben overigens beterschap beloofd.

HAPPER VAN DE MAAND

In het vorige clubblad heeft U kunnen zien hoe Peter Bor op het toernooi te Aalst-Waalre een vluggertje op miraculeuze manier wist te winnen. Ook deze keer een leuk vluggerfragmentje.

In de rust van Nieuw West-Overschie in Amsterdam kwam bij de supporters Hans Doornheim(wit) en Ronald Verbeek(zwart, wat anders?) de volgende stelling tijdens een vluggertje op het bord:

Wit staat natuurlijk verloren(een vol stuk achter) en zwart dreigt bovendien nog op c2 te slaan ook. Pb1-a3 spelen helpt natuurlijk niet (Lf8xa3) en Hans speelde het diepzinnige Lc1-f4. En toen volgde:

.....	Pd4 x c2?	Hap!
Te1 - c1	Pc2 x a1?	Hap Hap!
Tc1 x c7+	Kc8 - b8	
Tc7 - d7+		

$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$

Hierop is besloten Ronald Verbeek tot Happer van de maand te kiezen.

Hans Doornheim/Peter Bor

OVERSCHIE 3-CAPELLE 3

De eerste ronde van het derde was thuis tegen Capelle 3. De heren Seele en de Greeve zegden af voor deze wedstrijd en daarom stelde ik Ruud den Hartog en Silvia de Beer op.

Bord 1: Pijpers, de ausputzer van het team, speelde een klas-sieke hollander die overging naar een stone-wall, maar daar schortte nogal wat aan want deze partij ging voor ons verloren.

Bord 2: De nieuweling Hans Doornheim misstond zijn plaats niet, want hij won gewoon.

Bord 3: De met zwart spelende Kleynjan kwam in flinke problemen met een aangenomen damegambiet zonder c5 maar met Pc6. Na tactische speculatie stond zwart verloren en kon opgeven. Volgende keer maar met wit proberen. Ik reken op 1) b4.

Bord 4: De gesloten siciliaan van Geldhof had zeker een $\frac{1}{2}$ geweest zolang als er geen tijdnoed was. Geldhof dacht een prachtig dameoffer te plaatsen, helaas niet voor ons.

Bord 5: Invaller Ruud den Hartog speelde een evenwichtige partij. Het resultaat was een $\frac{1}{2}$.

Bord 6: Een morra-gambiet van de Vos, die teveel bezig was met het heroveren van de geofferde pion, zodat een prachtige winstvariant gemist werd en hij op een $\frac{1}{2}$ bleef steken.

Bord 7: Hier speelt het talent van het derde. Komt het eruit, want dat is het probleem. Deze ronde niet, want Pxe4?? was toch niet zo best Ronald.

Bord 8: Invalster Silvia de Beer liet een paar keer de winst lopen, maar staat gewonnen in de arbitragestand.

De wedstrijd staat nu 5-2, met goede hoop op 5-3, voor Capelle 3. Als ik zo vrij mag zijn heeft het derde niet goed gespeeld, want het derde is een team dat in de tweede klasse goed mee kan draaien. Ik verwacht een vette winst op Charlois 5 heren!

CHARLOIS 5 - OVERSCHIE 3

Allereerst de afgebroken stelling van Silvia de Beer uit de vorige ronde. Deze werd voor ons verloren verklaard. Reactie: er wordt geen protest ingediend omdat bij een eventuele remise tien gulden meer moet worden betaald. Die uitslag van de arbitrage vond ik een ?? waard en de reactie van onze kant verdient een ?!. Uitslag SGO-Capelle 3 2-6.

Wat vond U trouwens van het idee over arbitrage van de Heer Degeling tijdens de jaarvergadering van de RSB (spiegel no 10, okt'88)? Volgens mij is het beter van toepassing dan het huidige systeem. Het blijft zodoende een strijd tussen twee personen.

Nu het wedstrijdverslag Charlois 5 - Overschie 3:

Bord 8: De Greeve speelde een scherpe siciliaan(wat anders) en wist zijn tegenstander met tactisch geweld te vloeren.

Bord 7: Een strategische partij van Verbeek die z'n tegenstander in een verloren stand manoeuvreerde. Afgebroken en weer uitgespeeld, het was slechts een kwestie van tijd.

Bord 6: De Vos had het moeilijk, met zwart komt hij niet makkelijk uit de voeten. Afgebroken met een pion achter, mogelijkheden: misschien een $\frac{1}{2}$. Dag van uitspelen blijkt zijn tegenstander vergeten te zijn en werkt hard om zijn brood te verdienen. Zo komen we aan een gelukkig punt. (De een z'n brood de ander z'n dood is zeker hier niet van toepassing)

Bord 5: M'n zorgenkind Kleijnjan die er ook deze keer niets van bakte. "Het lijkt wel of er een vloek rust op mijn externe partijen" zei Kleijnjan na afloop. Gewoon winnen is volgens mij het beste medicijn.

Bord 4: Geldhof speelde een nogal vreemde partij. Het leek alsof hij werd overspeeld, maar wist drie stukken van z'n tegenstander op te sluiten en kon een gewonnen eindspel induiken.

Bord 3: Was een boeiende strijd tussen Seele en zijn opponent. Helaas werd Seele genekt door tijdnoed.